

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/1047/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312208799
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6312208799.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Klaudie Koskovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 6C/337/2012 - 64 zo dňa 16. 06. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh žalobcu, ktorým sa domáhal z titulu majetkovej škody sumy 175,- Eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 885,12 Eur, zamietol. Žalobca sa domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená okresným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t. j. nerozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase a to v lehote 30 dní odo dňa doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Okresný súd vykonal dokazovanie exekučným spisom sp. zn. 5Er/66/2004 a zistil, že exekučné konanie sa začalo pred súdnym exekútorom JUDr. Mihálom dňa 17. 05. 2004, a to na podklade exekučného titulu - notárskej zápisnice. Vo vzťahu k tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu súdu v exekučnej veci uviedol, že súd bol povinný aj v priebehu exekučného konania preskúmavať exekučný titul, rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého bola predmetná exekúcia vykonávaná. Súd je povinný ex offo podrobiť rozhodcovský rozsudok skúmaniu z hľadiska ochrany spotrebiteľa, pričom prioritná je dôslednosť takéhoto skúmania. Nedodržanie 30-dňovej lehoty na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora nemôže mať za následok nesprávny úradný postup, ak si súd splnil povinnosť uvedeného riadneho preskúmania exekučného titulu. V zmysle § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi; nerozhodnutím súdu v lehote 30 dní nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu v tom zmysle, žeby náklady, ktoré vyčíslil, boli priamo spôsobené konaním alebo nekonaním exekučného súdu medzi vznikom tých nákladov, ktoré žalobca uviedol a konaním, resp. nekonaním súdu nie je žiadna priama súvislosť, ktorú by žalobca vysvetlil a právne zdôvodnil. Vo vzťahu k nemajetkovej ujme súd mal za to, že žalobca neprípustne

paušalizoval náhradu, ktorá vychádza z rozhodcovskej praxe ústavného súdu. Vec právne posúdil podľa § 9 ods. 1 a 2, § 17 ods. 2, ods. 3 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z. z.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. na základe zásady úspechu; hoci žalovaný mal vo veci plný úspech, náhradu trov konania mu nepriznal, nakoľko žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a to v celom rozsahu. V rozsiahlom odvolaní, okrem iného, namietal najmä porušenie jeho práva na kontradiktórny súdny proces, v ktorom strany musia mať možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné na podporu úspešnosti svojej žaloby, ale zároveň musia mať možnosť sa oboznámiť so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Uvedené právo bolo žalobcovi upreté, nakoľko pred vynesením rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením žalovaného k návrhu, toto mu bolo doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. Pred vynesením rozsudku nebol oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť sa vyjadriť. Prvostupňovému súdu vytýkal, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania a súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu sám určil. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Za dôkaz však v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise a to vzhľadom k faktu, že vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu. Žalobca ďalej namietal, že konaním súdu mu bolo upreté, resp. odňaté právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom napriek tomu, že rozhodovanie veci zákonným sudcom je základným predpokladom na splnenie podmienok spravodlivého procesu (rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. ÚS 345/09). Žalobca v konaní uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému vec bola pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti, nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V konaní bolo preto možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Ústne pojednávanie vo veci odklad pripúšťalo a nebolo neodkladným úkonom za danej situácie, okresný súd preto nemal vec meritórne prejednať. Tvrdenia súdu o dodržaní zákonných lehôt v exekučnom konaní nekorešponujú s časovými úsekmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania a okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Má za to, že v exekučnom konaní boli porušené jeho práva na rozhodnutie v zákonnej lehote, vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaoberal uplatnenou majetkovou a nemajetkovou ujmu. V konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania hodlal predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal odvolanie v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že okresný súd vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, rozhodnutie okresného súdu je vecne správne.

K podanému odvolaniu odvolací súd ďalej uvádza:

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobou sa žalobca voči žalovanému domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdným nesprávnym úradným postupom, t. j. zamietnutím žiadosti o vydanie

poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty; žalobca už v žalobe navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnym exekučným spisom okresného súdu. Žalobca už priamo v žalobe vzniesol námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej námietke rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania v prejednávanej veci nevylúčil. Toto rozhodnutie nadriadeného súdu bolo doručené riadne právnomu zástupcovi žalobcu, ako aj žalovanému. Súd žalobu doručil žalovanému na vyjadrenie, písomné vyjadrenie žalovaného k žalobe súd doručil právnomu zástupcovi žalobcu prostredníctvom pošty, pričom toto vyjadrenie žalovaného prevzal právny zástupca žalobcu dňa 30. 10. 2012. K spisu okresného súdu je pripojený exekučný spis 5Er/69/2004 ohľadne exekučného konania, v ktorom mala byť žalobcovi podľa jeho žaloby spôsobená tvrdená škoda nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Po preskúmaní veci podľa názoru odvolacieho súdu odvolanie žalobcu dôvodné nie je.

Odvolací súd považuje záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu v celom rozsahu za správny, pretože žalobca nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní. Odvolací súd v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p. je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, preto pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalobcu, ktoré sú uvedené v jeho odvolaní.

Námietka žalobcu uvedená v odvolaní, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca, nie je dôvodná. O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil. Uznesenie nadriadeného súdu účastníkom konania bolo riadne doručené, iné dôvody zaujatosti (ako dôvody, ktoré boli už uvedené v samotnej žalobe) žalobca v odvolaní neuviedol. Pokiaľ žalobca svoje tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu ako exekučný súd, ktorý mu svojím nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu, odvolací súd poukazuje na to, že súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31. 05. 2010); dôvodom na vylúčenie sudcu bez ďalšieho nie je ani to, že sudca vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia žalobcu svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (viď napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12. 09. 2013).

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že okresný súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 16. 06. 2014. Z obsahu zápisnice odvolací súd zistil, že okresný súd pojednával v neprítomnosti účastníkov v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O. s. p. Nebolo možné prihliadnuť na námietku žalobcu, že okresný súd porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces z dôvodov, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne konanie, keďže na pojednávanie bol riadne a včas predvolaný. Pokiaľ žalobca tvrdí, že pred vynesením rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením žalovaného, odvolací súd z obsahu spisu zistil, že písomné vyjadrenie žalovaného bolo súdu doručené až po tom, čo boli účastníci konania predvolaní na pojednávanie na deň 16. 06. 2014, avšak odvolaciemu súdu z jeho rozhodovacej činnosti je známe, že žalovaný v obdobných veciach podáva písomné vyjadrenie obdobného znenia, teda stanovisko žalovaného k jeho uplatnenému nároku bolo nepochybne v čase rozhodovania prvostupňového súdu známe. Okolnosť, že hoci na pojednávanie bol žalobca riadne predvolaný, keď predvolanie bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 02. 05. 2014 a tento sa nedostavil na pojednávanie, nemožno pripísať na ťarchu súdu, keďže je zrejme, že bola dodržaná lehota v zmysle § 115 ods. 2 O. s. p. a žalobca mal tak dostatok času na prípravu na pojednávanie.

Tvrdenie žalobcu, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania neobstojí, odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd v súdnej veci nerozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania, okresný súd vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 16. 06. 2014, účastníci na toto pojednávanie boli riadne predvolaní. Hoci žalobca bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný a napriek tomu sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil, len podaním zo dňa 13. 06. 2014 súd požiadal o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestranného súdu a sudcu. Hoci sa žalobca z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil, pričom neúčast' ospravedlnil účasťou právneho zástupcu žalobcu v konaní vedenom pred Okresným súdom Martin bez

uvedenia spisovej značky, okresný súd po vyhlásení uznesenia, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu a žalovaného, dôvodne ďalej vo veci pojednával a konal v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O. s. p., a to aj bez ohľadu na to, že žalobca podal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania. Ak sa žalobca vzdal dobrovoľne tohto práva, nemôže byť prejednanie veci bez jeho prítomnosti na pojednávaní, na ktoré bol žalobca riadne a včas predvolaný považované za postup súdu, ktorým by mu bola odňatá možnosť zúčastniť sa verejného pojednávania, oboznámiť sa s obsahom spisu, listinnými dôkazmi, vyjadreniami žalovaného a podobne a teda nebola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Práve zo správania sa žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu je zrejmá účelovosť konania spočívajúca v marení postupu súdu prejednať vec v primeranej lehote bez prieťahov. Napriek tomu, že na pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný, pričom svoju neúčast' písomne vopred ospravedlnil a zároveň uviedol, že nežiada o odročenie pojednávania, okresnému súdu nič nebránilo, aby vec v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. prejednal a vo veci aj rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania.

Vzhľadom na to, podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd dôvodne zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania s tým, že súčasne žalobcovi nebolo žiadnym spôsobom odňaté právo konať pred súdom, resp. jeho právo na kontradiktórny súdny proces, odvolací súd prejednal následne i rozhodnutie okresného súdu vo veci samej.

Keďže odvolací súd je toho názoru, že žalobcovi žiadnym spôsobom právo konať pred súdom odňaté nebolo a súčasne vo veci rozhodol zákonný sudca, prejednal odvolací súd následne rozhodnutie okresného súdu vo veci samej.

Odvolací súd súhlasí so záverom prvostupňového súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, ako jedného z predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Argumentácia žalobcu o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívala v tvrdení, že k rozhodnutiu o návrhu oprávneného na zmenu súdneho rozhodnutia nedošlo v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote. Odvolací súd k tomuto uvádza, že zákonom č. 341/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, bol s účinnosťou od 01. 09. 2005 zmenený i exekučný poriadok, okrem iného i v jeho ustanovení § 44, v ktorom sa doterajšie ods. 4 až 6 označili ako ods. 5 až 7 a § 44 ods. 7 znel takto: „Oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.“. V prechodných a záverečných ustanoveniach účinných od 01. 09. 2005 zákon v ustanovení § 238 ods. 1 zakotvil, že konania začaté pred 01. 09. 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. 08. 2005, ak ods. 2 neustanovuje inak. Podľa § 238 ods. 2 ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 01. 09. 2005. Vzhľadom na uvedené z citovaného ustanovenia vyplýva, že na rozhodnutie o zmene exekútora v exekučných konaniach, ktoré boli začaté pred 01. 09. 2005, tak ako to bolo aj v súdnej veci, sa nevzťahovala zákonná 30 dňová lehota. Za situácie, že zákonodarca v danom prípade nestanovoval lehotu na rozhodnutie exekučného súdu o návrhu oprávneného na zmenu exekútora, nemohlo tak dôjsť zo strany exekučného súdu k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Odvolací súd k veci ešte dodáva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola Okresnému súdu Brezno doručená dňa 02. 03. 2004, dňa 08. 03. 2004 okresný súd na základe Notárskej zápisnice č. N 2813/2003, Nz 75928/2003 notára JUDr. Ondreja Ďuriača, so sídlom v Partizánskom, poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu, so sídlom vo Zvolene. Návrh na zmenu exekútora oprávnený okresnému súdu doručil dňa 02. 11. 2009. Následne súd žiadal súdneho exekútora, ktorý bol poverením vykonávaním exekúcie v uvedenej exekučnej veci, na vyjadrenie sa k návrhu oprávneného na zmenu exekútora a vyčíslenie trov exekúcie. Exekučný súd uznesením č. k. 5Er/66/2004-25 zo dňa 08. 03. 2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. Na odvolanie oprávneného odvolací súd uznesenie okresného súdu zo dňa 08. 03. 2011 potvrdil, žiadnym spôsobom nevytkol procesný postup okresného súdu, keď po podaní návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora exekučný súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a túto zastavil. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, tak i podľa názoru odvolacieho súdu, žalobca v konaní nepreukázal, že zo strany exekučného súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., čím nebol naplnený základný predpoklad pre zodpovednosť žalovaného za požadovanú náhradu škody a nemajetkovú ujmu, ktorú žalobca v tomto konaní požadoval. Odvolací súd ďalej dodáva, že pokiaľ žalobca nedisponoval

spôsobilý exekučným titulom, nemohol sa v rámci exekúcie vôbec domôcť ani nároku od povinného vyplývajúceho z notárskej zápisnice a preto s takýmto exekučným konaním sa ani nemôže spájať vznik akejkoľvek škody a nemajetkovej ujmy oprávneného pre samotnú nemožnosť realizácie exekúcie. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že exekučný súd na základe žiadosti súdneho exekútora JUDr. Ďuricu poveril tohto súdneho exekútora vykonaním exekúcie a tento mal povinnosť vykonávať úkony smerujúce k vymoženiu pohľadávky žalobcu ako oprávneného v danom exekučnom konaní. Žalobcom avizované náklady, v ktorých vzhliadol vznik škody, by mu preto vznikli bez ohľadu na to, ktorý exekútor exekúciu by vykonával, čo vylučuje aj príčinnú súvislosť medzi konaním exekučného súdu a žalobcom tvrdou škodou, ako aj vznikom nemajetkovej ujmy. Na zdôraznenie vecnej správnosti rozsudku prvostupňového súdu odvolací súd poukazuje na to, že zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom, je objektívnou zodpovednosťou bez zreteľa na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku tejto zodpovednosti je nesprávny úradný postup, ďalej existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Prvým a zároveň jedným z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu je práve tvrdý nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci, kedy štát zodpovedá za podmienok ustanovených zákonom č. 514/2003 Z. z. za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Ak prvý a jeden z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu, a to nesprávny úradný postup, nebol v konaní zistený, nedošlo k vzniku zodpovednosti štátu, ktorá by prípadne mohla byť spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom, teda nebol zistený jeden zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti, preto okresný súd sa dôvodne nezaoberal ďalšími predpokladmi vzniku zodpovednosti, a teda existenciou škody, príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a touto škodou.

Odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o náhrade trov prvostupňového konania. Okresný súd pri rozhodovaní o náhrade trov prvostupňového konania vychádzal správne z ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v konaní a súčasne správne aplikoval ustanovenie § 151 ods. 1 O. s. p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. aplikujúc ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. a ustanovenie § 151 ods. 1 O. s. p. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol žalovaný, žiadne trovy odvolacieho konania si však neuplatnil, súd teda rozhodol, že žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodnutie senát krajského súdu prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.